

Донбас може отримати «особливий статус» у день виборів у регіоні

Закон про особливий статус Донбасу, згідно з домовленостями «нормандської четвірки», набуде чинності в день проведення виборів у регіоні. Про це заявив міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмайєр. Про це в Парижі домовилася «нормандська четвірка».

400

понад стільки мільйонів пасажирів протягом цього року перевезла столична «підземка». Про це повідомили в прес-службі Київського метрополітену.

Волинські благодійники забезпечили «Світязь» продуктами харчування

150 банок м'ясних тушок, 70 банок згущеного молока, буржуйку та 200 літрів пального виділив Благодійний фонд «Волинь-2014» бійцям роти міліції особливого призначення «Світязь» УМВС України у Волинській області для ротації на Схід. Невдовзі правоохоронці вирушать на передову для виконання завдань із забезпечення правопорядку в зоні проведення АТО.

5

Відомості.інфо
№44 (786)

12 - 18 листопада 2015 року
<http://www.vidomosti.info/>

Вибори

Олександр ТОВСТЕНЮК: Завдання мера — дбати не про депутатів міськради, а про громаду

Закінчення. Початок на стор.1

— Які у вас є міркування з приводу результатів другого туру?

— Мушу сказати, що в першому турі чимало людей були збиті з пантелику, оскільки ходили так звані працівники соціологічних служб і розказували, що в Миколи Ярославовича 51–52%, а в Товстенюка — 12–13%. Тобто, людей наштотували на думку, що Романюк виграє в першому турі. А це нечесно.

Сподіваюся, що лучани оберуть нові перспективи та нові можливості для розвитку рідного міста, а не людину, яка сьогодні — представник «Солідарності», перед тим — «Нашої України», «Сильної України», комсомольський керівник. А якщо знову зміняться політичні реалії — він піде ще кудись? Той же «Народний контроль», та ж Радикальна партія, «Свобода» не мали би голосувати за президентського висунання, якого вони самі ж постійно критикують.

— Незалежно від результатів виборів, Фонд «Новий Луцьк» і надалі планує вкладати фінансовий ресурс у розвиток обласного центру? Чи ця робота після виборів може якось змінитися?

— Безперечно, ми продовжимо роботу. Причому нині готуємо бюджет на наступний рік, і не лише на Луцьк, а й на всю область. Ми вже повідомляли, що прийнято рішення перейменувати Фонд, невдовзі він матиме назву «Тільки разом». Менше роботи не стане. І хоча сьогодні ми працюємо чітко та злагоджено, є куди рости.

— Не виникає сумнівів з приводу свого рішення балотуватися в мери?

— Такі думки я від себе відігнав давно. Люблю повторювати: роби, що повинен — і буде, що буде. Я відчув, що мені це потрібно зробити. У 2012 році не зміг відмовити Ігореві Петровичу в проханні очолити Фонд. Тоді я не мислив так глобально, не думав про всіх лучан, тоді переді мною була відповідальність найперше перед Ігорем Петровичем. І домовилися ми з ним спершу, що я попрацюю рік, налагоджу роботу. Але я втягнувся, звик, перейнявся проблемами міста та людей, які в ньому живуть. Тим паче, коли почався Майдан, час підкинув нові виклики й завдання. І нині я розумію, що дуже люблю цю роботу. Люблю Фонд, люблю людей, які там працюють. Подобається пройтися кабінетами, подивитися, хто чим займається. Мені імпонує атмосфера, адже у всіх кабінетах зазвичай відкриті двері. І сьогодні я чітко можу сказати, що ні про що не шкодую.

— Вас у Луцьку уже добре знають як відповідального керівника Фонду «Новий Луцьк», тепер як претендента на посаду міського голови. Але мало відомо про Товстенюка-бізнесмена.

— Бізнесом я став займатися на першому курсі, це був 1996 рік. Разом зі своїм студентським другом ми взяли везити з Польщі канцтовари. Ми вчилися заробляти. Окрім канцтоварів, возили з Німеччини вживану техніку. Намагалися заощадити кожен копійку, головне — вдавалося. Разом з тим я сумлінно вчився, і мені це подобалося. Університет закінчив з червоним дипломом. Та й на прикладній лінгвістиці не можна було не вчитися.

— Яку роль відіграв батько у

вашому професійному становленні?

— З 1998 до 2003 року працював на книжковій фабриці, яку він очолював понад 10 років. Був заступником директора. Тато тоді мене переконував, що треба попрацювати тут, набратися управлінського досвіду, про що я, зрештою, ніколи не пошкодував. Це перша людина, до якої завжди звертався за порадою. Мені його не вистачає...

— Ви справляєте враження людини, яка багато встигає. Як починається ваш день?

— Будильник у мене заведений на 6.30, але часто буває, що й раніше прокидаюся. Лягти намагаюся до опівночі. Зараз за день так виснажуюся, що засинаю дуже швидко. Щодня тренування, і у вихідні теж. Спорт для мене — життєва необхідність. Я звик до цього. Окрім того, що підтримуєш у тонусі свої м'язи, своє тіло, це дуже розвантажує, робить людину статично навантаженою. Довготривалі статичні навантаження, як той же орбітрек, допомагають привести себе в порядок, систематизувати думки, плани, розкласти все в голові по полицях. Коли біжиш — добре думається. Точно знаю: заняття спортом тренують силу волі.

— Як далі триває ваш робочий день?

— О десятій, після тренування, я вже на роботі. В основному мій день минає в офісі.

— Перед сном віддаєте перевагу телевізору чи книгам?

— Перед сном по-різному: книжка, кіно, новини. Вже є певна залежність від Інтернету, постійно читаю, що відбувається. Цьогоріч на день народження мені подарували книгу,

видану сто років тому, — «Полное собрание сочинений» Шеллера-Михайлова. У вільний час її читаю.

— Розкажіть про свої стосунки з сином? Ви суворий батько?

— Віктор вже доволі дорослий — 15 з половиною. І точно можу сказати, що він у мене не розбалуваний. І я дякую Богу за те, що він у мене такий є. Виховую його я досить суворо.

— Він розуміє, який бізнес у тата, скільки ви заробляєте?

— Ці речі його мало цікавлять. Він навіть ніяковіє, коли просить кишенькові гроші. І мені це подобається. Звісно, він все розуміє, але його більше цікавить, чим йому самому займатися в майбутньому. Він розуміє, що після закінчення вищого навчального закладу треба буде заробляти на себе, на майбутню сім'ю. Головне — в нього немає думок про те, що тато все дасть — купити квартиру, автомобіль тощо.

— Багато часу проводите разом?

— Хочеться більше. Але Віктор все розуміє. Ми з ним друзі, він мені все розповідає. Я його дуже люблю і бачу, що й він мене любить та поважає. Не боїться радитися, довіряє. Між нами немає прірви поколінь, бо я з ним спілкувався від народження по-дорослому. Він самостійний, нічого не боїться. А взагалі я дуже люблю дітей і у майбутньому ще хотів би мати двох.

— Який ви вдома, у побуті?

— Люблю чистоту. І вдома має бути порядок, і на роботі, і автомобіль чистий, і сам маеш виглядати охайно. Я перфекціоніст у всьому.

Розмовляла Алла САДЕЦЬКА

Волинські будівельники виїхали до Сватового

Зведені бригади спеціалістів із кількох волинських будівельних підприємств виїхали до м. Сватове Луганської області. Країни допомагатимуть мешканцям містечка відновлювати зруйновані через НІП споруди та будівлі.

Про це під час оперативної наради повідомив голова облдержадміністрації Володимир Гунчик:

— Волинські будівельники надаватимуть практичну допомогу щодо відновлення Сватового. Працюватимуть орієнтовно два тижні. В основному ремонтуватимуть покрівлі, а також приватні житлові будинки.

Варто зауважити, що близько тижня тому до волинян із проханням допомоги звернувся керівництво військово-цивільної адміністрації Луганської області та Адміністрація Президента України.

— Перекопаний, країни з честю впоруються зі ще одним важливим завданням, — зауважив Володимир Гунчик. — Я ж буду інформувати громаду про стан справ у Сватовому та результати роботи волинських будівельників.

Нагадаємо, ввечері 29 жовтня цього року на території однієї з військових частин на Луганщині, у Сватовському р-ні, детонували артилерійські боеприпаси. У результаті близько 19.30 на складах, де зберігалося озброєння, розпочалася пожежа. На превеликий жаль, не обійшлося без жертв.

Василь Вірастюк став прикордонником

Відомий український силач Василь Вірастюк тепер працює інспектором прикордонної служби Львівського аеропорту, повідомляє «Апостроф». Відповідні фотографії вже з'явилися в мережі.

Варто відзначити, що прикордонна служба України цю інформацію підтверджує.

Василь Вірастюк є найсильнішою людиною планети 2004 року. Він має звання заслуженого майстра спорту України.

З 2001 року по 2005 рік він мав титул найсильнішої людини України. У 2003 і 2004 роках у складі збірної України завоював титул найсильнішої нації світу.

